

Càritas, més del que creus

__ el reportatge

Més enllà dels
tòpics _ 8

__ l'entrevista

Cristina Garcia: "Sovint ens identifiquen
per la roba o els aliments, però no coneixen
la resta de projectes que duem a terme.
Volem canviar aquesta percepció" _ 14

__ què hi pots fer tu?

Herències i llegats
solidaris _ 29

més del que creus

Fotografia de la portada:
Càritas surt al carrer per Sant Jordi

AUTOR: ERICK NAZARIO

Fotografia del sumari:
Comunicant amb valors

AUTOR: PEPE NAVARRO

sumari

___	editorial	_ 3
___	a fons	
	Comunicar per transformar	_ 4
___	el reportatge	
	Més enllà dels tòpics	_ 8
___	l'entrevista	
	Cristina Garcia: "Sovint ens identifiquen per la roba o els aliments, però no coneixen la resta de projectes que duem a terme. Volem canviar aquesta percepció"	_ 14
___	en primer pla	_ 18
___	actuem	
	Alba Tobella: "Les desinformacions intenten deslegitimar la democràcia i la confiança en les institucions"	_ 20
___	ODS	
	La regularització de persones migrants, el primer pas per a una vida digna	_ 22
___	què hi pots fer tu?	_ 24
___	cuinant amb l'Ada Parellada	
	Truita d'escarola amb bacallà i romesco	_ 26
	Crestes de verdures	_ 26
___	l'apunt històric	
	Hi ha relació entre "El 47" i la feina de Càritas a Torre Baró?	_ 27
___	entitats	
	L'editorial de les Entitats amb Cor	
	Un motor d'esperança	_ 28
	La responsabilitat d'una vida digna	_ 29
___	les nostres xarxes	_ 31

edita

Càritas Diocesana de Barcelona
Via Laietana, 5. 08003 Barcelona
T. 93 112 70 10
comunicacio@caritas.barcelona

consell de redacció

Àrea de Comunicació i
Relacions Institucionals

disseny

Creació Singular

correcció i traducció

Montserrat Pibernat

impressió

Gràfiques Cuscó

dipòsit legal

DPL-B-18.956-2004

editorial

Més del que veus, més del que creus

Quan caminem pel carrer, interpretem la realitat a través del nostre propi filtre: les nostres creences, prejudicis i experiències. En el cas de la pobresa, sovint la imatge que ens ve al cap és la d'una persona que dorm al ras, demana almoïna o busca menjar entre les escombraries. Però aquesta és només una de les moltes cares de l'exclusió social.

A Càritas, acompanyem persones que tenen feina però que no arriben a final de mes, professionals amb estudis universitaris que no poden exercir per qüestions legals, mares que sostenen la família amb més d'una feina, o persones grans que viuen soles els darrers anys de la seva vida. Són realitats invisibles, però ben presents.

La percepció que tenim de Càritas sovint es limita al que veiem: persones voluntàries que cobreixen necessitats bàsiques com l'alimentació o la roba. De fet, més del 68% de la ciutadania associa Càritas amb aquests serveis. Però hi ha molt més.

Amb la campanya "Més del que creus", us convidem a descobrir la Càritas que no es veu. A Càritas Diocesana de Barcelona impulsem més de 500 projectes que aborden àmbits com el treball, l'habitatge, el suport emocional, l'assessorament jurídic o l'acompanyament a infants i joves. Potser coneixeu iniciatives com Feina amb Cor, els pisos compartits o els espais polivalents, però amb aquest número d'*El Batec* us animem a fer un pas més: a mirar amb uns altres ulls i descobrir una Càritas del segle XXI que acull i acompanya les persones en situació de vulnerabilitat de manera integral.

Aquesta tasca no la fem sols. Comptem amb el suport d'entitats com la Fundació Formació i Treball, que promou la inserció sociolaboral a través de la gestió de roba, o la Fundació Habitatge Social, amb qui treballem per garantir que més de 400 famílies hagin pogut viure en una llar digna durant el 2024.

Càritas és molt més que assistència: és una entitat que treballa perquè les persones coneguin i exerceixin els seus drets, visquin amb dignitat, tinguin accés a una feina decent, a un habitatge digne, i perquè els infants tinguin oportunitats reals.

Per fer-ho possible, us necessitem. El papa Lleó XIV i el Jubileu de 2025 ens recorden que com a Església de Jesús de Natzaret estem convidats a ser pelegrins d'esperança en un món que pateix. Us convidem a mirar més enllà del vostre dia a dia, a creure que sou part d'aquesta esperança. Sou el testimoni que ens ajuda a transformar vides.

Eduard Sala

Director de Càritas Diocesana de Barcelona

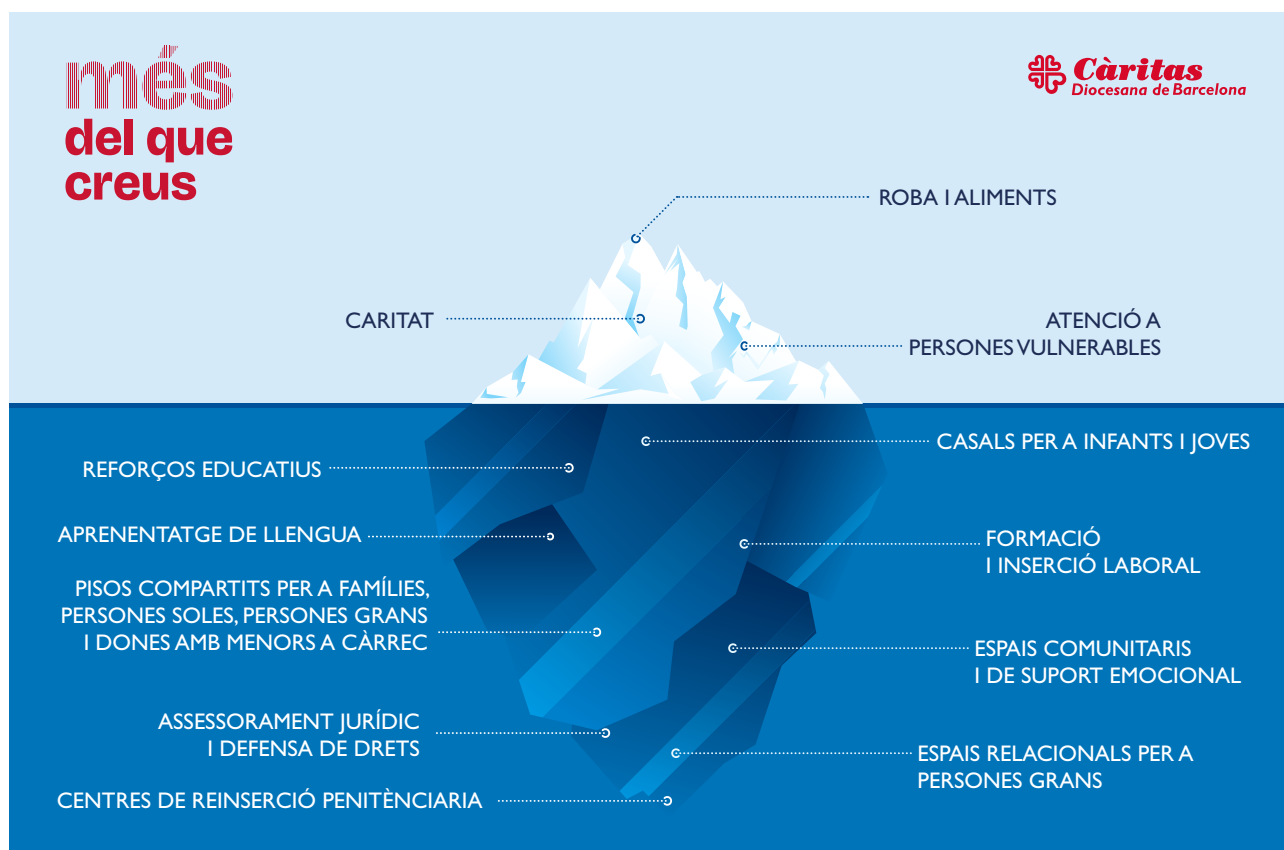
www.caritas.barcelona

@caritasbcn
caritasbarcelona

Comunicar per transformar

Saps quina és la tasca de Càritas? Segurament t'han vingut al cap paraules com "pobresa", "roba" o "aliments". Però això és només la punta de l'iceberg. Aleshores, què més fem? T'ho expliquem!

TEXT: JORDI JULIÀ SALA-BELLSOLELL · FOTOGRAFIES: PEPE NAVARRO, ERICK NAZARIO

El 90% de la massa d'un iceberg és sota l'aigua, i només una petita part és visible per sobre del nivell de l'aigua. Amb aquesta idea, l'iceberg que acompanya la campanya "Més del que creus" mostra alguns dels projectes més coneguts i visibles de Càritas (presentes a la superfície), però també aquella majoria d'accions i d'iniciatives que no són conegudes pel conjunt de la ciutadania (situades a la part inferior de l'iceberg)

La comunicació és avui una eina imprescindible per a les entitats socials. No només per donar a conèixer la seva acció, sinó per fer-la més eficaç i significativa. Per a Càritas, **comunicar és sinònim d'expressar el seu compromís amb la transformació de la societat des de la caritat, la dignitat, la fraternitat i la justícia.**

Però, com s'ho fa Càritas per dur a terme la seva acció a la diòcesi de Barcelona? Durant el 2024,

Càritas Diocesana de Barcelona ha comptat amb un pressupost de 22,5 milions d'euros, gràcies al suport de 8.869 persones sòcies i donants. **Gairebé el 80% dels recursos econòmics de Càritas provenen de donatius privats, una xifra que posa de manifest la importància de la captació.** Per aquest motiu, l'entitat aposta per potenciar i millorar la comunicació, com a eina per continuar garantint una tasca que dona resposta a unes 80.000 persones en situació de vulnerabilitat.

a fons

Punt de partida

El context actual, marcat per una transformació accelerada dels valors socials, les formes de comunicació i els models de participació ciutadana, exigeix a les entitats del tercer sector una revisió constant de la seva presència pública i de la capacitat d'interpel·lar nous públics. Per això, **Càritas ha decidit impulsar un estudi reputacional de marca, que s'ha elaborat a partir de més de mil enquestes a persones de la diòcesi de Barcelona.** L'objectiu ha estat el d'obtenir una diagnosi rigorosa sobre la percepció de Càritas per part de la ciutadania. Els resultats de l'enquesta permetran a l'entitat marcar un rumb clar per obrir-se a noves realitats i sensibilitats.

“Feia més de 10 anys que no s'havia fet un estudi d'aquestes característiques. L'objectiu era copsar com la societat entén Càritas, amb l'objectiu de saber quin és el reconeixement, el coneixement de la marca i l'impacte de Càritas”, afirma Lluís Rissech, voluntari de Càritas i consultor en organització, comunicació i estratègia per al tercer sector. Per a Rissech, l'estudi ajudarà a identificar perfils de noves persones col·laboradores, alhora que permetrà afinar sobre aquelles qüestions socials que interpel·len o preocupen la ciutadania.

Actualment, la persona col·laboradora i donant habitual de Càritas se situa en una mitjana de 70 anys, és majoritàriament dona i té un sentiment de pertinença a l'Església. Per rejuvenir el perfil de persones col·laboradores, és imprescindible dirigir-se a nous públics que puguin ser donants o socis habituals, siguin o no persones de creences religioses i participin o no de la seva comunitat parroquial. Per fer-ho, **cal tenir en compte i fer valdre la reputació de la marca Càritas, que té una consideració extraordinàriament positiva, sense perdre de vista que Càritas és el braç social de l'Església catòlica i que, per tant, té un lligam ètic**

(identitari i missional) i de principis amb els valors evangèlics.

En aquest sentit, 8 de cada 10 persones enquestades afirmen conèixer Càritas. Amb relació a la tasca que l'entitat duu a terme, la valoren amb un 4,2 sobre 5. “Les dades ens diuen que Càritas és la segona entitat més reconeguda i valorada. Són dades molt positives, i que ens situen en un punt de partida molt interessant per créixer”, explica Rissech.

Tot i això, les dades també demostren que encara pesa la identificació de Càritas amb el lliurament de roba (75%) i aliments (68%). “En l'imaginari col·lectiu, la gent sap que si una persona té necessitat, se la pot derivar a Càritas, però si els preguntes sobre la nostra tasca social, sobre allò que fem, se centren en la cobertura de necessitats bàsiques”, afirma Amèlia de Juan, responsa-

Càritas és la segona entitat més reconeguda per la ciutadania, només per darrere de Creu Roja

Durant el 2024, 1.918 persones van residir en pisos unifamiliars de la Fundació Habitatge Social, pisos compartits i centres residencials. Són projectes desconeguts per la majoria de la ciutadania, però essencials per donar resposta a la crisi de l'habitatge i garantir un espai digne i estable des d'on tornar a començar

ble d'acció social de Càritas Diocesana de Barcelona. De Juan defensa que cal trencar el tòpic que només es pot anar a Càritas quan és té l'aigua al coll, i argumenta que **l'entitat està treballant des d'una vessant comunitària, impulsant projectes polivalents que estiguin oberts als barris i al conjunt de la comunitat.**

La responsable d'acció social indica que Càritas ofereix un acompanyament integral, des de 8 programes i 534 projectes molt diversos, i que això és un factor que pot dificultar l'explicació de tot allò que fa Càritas. “És diferent l'acompanyament que pot oferir Càritas a una persona gran, a una família, a una persona en situació de sensellar o a algú que es troba a l'atur. A més, com a Càritas, ens adaptem a cada realitat del territori, a l'entorn i amb els recursos que tenim. Com que ens adaptem tant als entorns, la nostra tasca pot ser diferent a cada barri o municipi. **Això és un factor que pot dificultar com ens expliquem, però és el que dona sentit a la tasca**”, defensa De Juan.

Per a Rissech, cal donar a conèixer tots els serveis que Càritas ofereix, més enllà de la roba i els aliments. “Analitzant l'enquesta, ens ha sorprès

que moltes persones també afirmen conèixer la tasca de Càritas en qüestions com la migració o el sensellarisme. En canvi, els projectes centrats en habitatge o acompanyament laboral són força desconeguts”, afirma. Tot i això, Rissech explica que 3 de cada 10 persones relacionen Càritas amb la proximitat, i com De Juan, defensa que cal posar-ho en valor. **“La proximitat i la capil·laritat de Càritas és essencial. Estar a prop de les persones i de les seves necessitats està molt valorat pel conjunt de la societat, i és un bé que cal preservar i difondre”**, defensa Rissech.

Explicar-nos de manera diferent

A partir d'aquesta diagnosi, Càritas ha elaborat un nou pla de comunicació, amb l'objectiu de consolidar i reforçar el vincle amb el segment més tradicional (més de 65 anys), alhora que assoleixi més rellevància de cara a públics més joves (entre 35 i 50 anys). Per tal d'arribar a aquests nous públics, **cal ser capaços de posar en paraules actuals els propòsits i continguts de l'entitat, rejuvenint d'aquesta manera els principals col·laboradors de futur i el missatge de cara a la nostra societat.** Per mitjà de campanyes innovadores com la de “Càritas, Més del que creus”, es volen desvetllar projectes que, com s'ha vist, són desconeguts per la majoria de la ciutadania. ❤

Una adaptació permanent

Càritas Barcelona, al llarg dels seus 80 anys d'història, s'ha anat adaptant a les situacions socials que s'anaven succeint. Aquests canvis també s'han produït en l'àmbit de la comunicació. Bona prova d'això és que, per exemple, l'any 1989, es constata que les persones que coneixen bé Càritas són poques. S'argumentava que Càritas era coneguda en línies generals, però a partir d'uns clíex prefabricats. **Segons indica un informe d'aquell moment, és important arribar a un públic més extens que no només sigui l'habitual que assisteix a la parròquia,** i per aquest motiu es proposa no limitar-se només a les persones de la ciutat de Barcelona sinó arribar a més persones de la resta de pobles i ciutats de la diòcesi. Per fer-ho, es valora començar a fer difusió de Càritas utilitzant anuncis de televisió que puguin arribar a com més gent millor.

D'altra banda, en la majoria d'ocasions on Càritas ha abordat la qüestió de la comunicació, l'entitat sempre ha volgut remarcar que no es comunica només per captar o exhibir notorietat de la tasca duta a terme. Un exemple és la descripció que el delegat episcopal de Càritas d'aquell moment, Mn. Xavier Rosselló, va fer del primer full dominical extra de gener de 1975. **"No es tracta, doncs, d'una exhibició triomfalista de l'acció caritativa i social que l'Església de Barcelona duu i vol dur a terme, sinó d'oferir un punt de contacte i d'enllaç que constati en l'ànim de tots la resposta que la comunitat diocesana dona a les realitats carencials dels homes fidels a la seva missió salvadora."** ♦

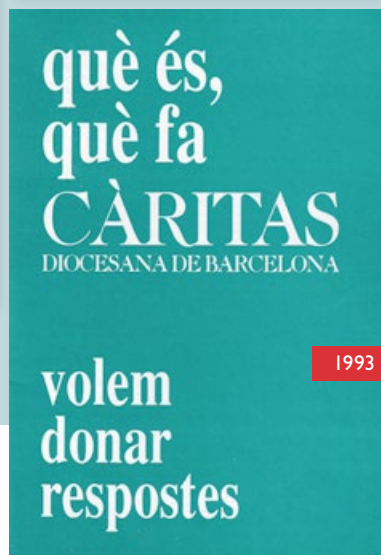
1977

1980

1965

1993

2023

el reportatge

Més enllà dels tòpics

Amb la campanya “Més del que creus”, Càritas Diocesana de Barcelona vol mostrar l'autèntica dimensió de la seva acció social i convidar la ciutadania a trencar tòpics

TEXT: ALBA GARCIA · FOTOGRAFIES: SOCIAL.CAT, ERICK NAZARIO

Aquest any, Càritas Diocesana de Barcelona ha posat en marxa la campanya “Més del que creus” amb un objectiu clar: **mostrar la diversitat de la seva acció social i trencar tòpics**. Amb aquest lema, l'entitat convida la societat a mirar més enllà de la imatge tradicional associada a l'assistencialisme i descobrir una realitat molt més complexa, transformadora i compromesa.

Càritas compta amb **534 projectes arreu de la diòcesi de Barcelona**. Són projectes molt diversos, que van des de centres oberts i espais comunitaris fins a programes de formació i inserció laboral, suport emocional o pisos per a persones en reinserció penitenciària. Projectes que, sovint, no s'associen a Càritas, i que l'entitat ha volgut fer visibles.

Entre les accions destacades de la campanya, Càritas va convidar **quatre figures reconegudes de l'àmbit social i cultural català a visitar alguns dels seus recursos** perquè coneguessin de primera mà la feina que s'hi fa i ajudessin a difondre-la. La periodista i escriptora **Pilar Eyre**; el periodista **Xavier Grasset**; la cuinera **Ada Parellada**, i el periodista i activista social **David Fernández** van acceptar la invitació.

De la mà de persones voluntàries i contractades, els convidats van tenir l'oportunitat de conèixer els espais on Càritas té situats alguns dels seus projectes, conèixer la metodologia de treball i parlar amb les persones que hi participen. Com han viscut l'experiència? Què han descobert que no sabien?

**més
del que
creus**

Pilar Eyre coneix el projecte Feina amb Cor: “Ningú no vol viure de la caritat: tothom vol treballar”

La periodista i escriptora Pilar Eyre va sortir impressionada de la visita al projecte **Feina amb Cor**, el servei d'atenció a l'ocupació de **Càritas Diocesana de Barcelona** adreçat a persones que es troben en cerca activa de feina.

“La gent sovint identifica Càritas amb menjar i roba, però és molt més que això. Aquí hi ha serietat, professionalitat i una actitud profundament generosa. Et fan creure en l'ésser humà”, diu.

A través d'un itinerari intensiu i personalitzat, que dura sis mesos, les persones participants a Feina amb Cor reben suport per millorar les seves competències laborals, reforcen l'autoestima i recuperen la confiança. Segons Eyre, “el treball que es fa aquí no està prou reconegut. **La manera amb la qual s'acompanya aquestes persones perquè trobin el seu lloc a la societat és increïble**”.

El programa inclou tallers pràctics, com ara la redacció de currículums, simulacions d'entrevistes i espais d'orientació personal. “**Aquí se'ls dona l'oportunitat i les eines per fer-ho**. Ningú no vol viure de la caritat: tothom vol treballar”, sentència Eyre.

“La gent sovint identifica Càritas amb menjar i roba, però és molt més que això”

“Coneix com va ser la visita de Pilar Eyre a Feina amb Cor”

Pilar Eyre saluda a l'Álvaro Robayo, una de les 7.580 persones que ha trobat feina gràcies a l'acompanyament de Feina amb Cor

Xavier Grasset visita la Llar Pere Oliveras: “És el volant que permet recuperar la ruta”

La **Llar Pere Oliveras**, situada a la parròquia de Santa Maria de Sants, ofereix **acollida i suport socioeducatiu a homes en situació penitenciària de segon i tercer grau o en llibertat definitiva**. Amb 16 places i un equip professional disponible les 24 hores, la llar esdevé un espai on iniciar un procés de recuperació personal, emocional i relacional, amb seguiment intensiu fins al compliment definitiu de la condemna.

“Quan algú surt de presó, necessita un centre de gravetat, un lloc on tornar,” explica Grasset. “Aquesta casa ofereix protecció i dignitat. És un volant que permet recuperar la ruta. El somni de la plena reinserció passa per aquí.”

Per a Xavier Grasset, el projecte representa la vocació social de l'Església: “Càritas no només

“Endinsa’t amb Xavier Grasset a conèixer la Llar Pere Oliveras”

dona el peix, també dona la canya per pescar. I això és el que realment transforma vides.”

La Llar Pere Oliveras respon a una necessitat urgent i ho fa des d'un model d'acompanyament, que reconeix el dret a tornar a començar i reprendre la teva participació en la comunitat. “Comptar amb un espai com aquest és el primer pas per recuperar la vida,” diu Grasset.

“Càritas no només dona el peix, també dona la canya per pescar”

Jean Claude Kalebi, resident a la Llar Pere Oliveras, conversant amb el periodista Xavier Grasset

Participants del projecte 'A taula' amb la voluntària Mercedes García i la cuinera Ada Parellada

Ada Parellada passa un matí al taller 'A taula': "La cuina és una estratègia d'acollida i comunitat"

La cuinera Ada Parellada comparteix fogons i converses amb les persones participants del taller **'A taula', un espai de cuina comunitària** impulsat per Càritas a Badalona i adreçat principalment a persones nouvingudes.

El projecte **utilitza la cuina com a llenguatge universal per crear vincles, compartir sabors i trencar prejudicis**. "Tots i totes tenim el pòsit cultural dels sabors —explica Parellada— que ens connecten amb el nostre país d'origen, però que també ens ajuden a arrelar-nos quan els podem compartir."

Segons la cuinera, tallers com aquests són essencials per construir comunitat. "La cuina no necessita paraules: connecta, acull i fa sentir que formes part d'una xarxa. I això escalfa, et fa sentir que hi pertanyes."

"La cuina trenca prejudicis, connecta cultures i acull"

"A taula" no és només un taller de cuina, sinó un espai de relació i confiança on les persones participants comparteixen històries, vivències i receptes. És una porta d'entrada a la comunitat, un lloc on es construeixen vincles i es desmunten estereotips. **"Càritas fa una tasca solidària i social imprescindible, que arriba on no ho fan les administracions"**, afirma Parellada. "El seu treball és d'un agraïment infinit."

Per a ella, la cuina és molt més que una activitat: és una estratègia per fer xarxa, per generar confiança i per dignificar. **"Tots necessitem sentir que formem part d'una comunitat. I aquí, al voltant d'una taula, això es fa realitat."**

Descobreix el que la cuinera Ada Parellada ha preparat amb els participants d'"A taula"

David Fernàndez s'endinsa en el dia a dia del Centre Obert Torre Baró: "Aquí la vida és comunitat"

"Saber que aquest és l'únic centre social, comunitari i vital del barri és una meravella", diu emocionat el periodista i activista social, David Fernàndez. Parla del **Centre Obert Torre Baró, un espai comunitari impulsat per Càritas Barcelona i Suara que dona resposta a infants i joves en situació d'exclusió social, així com les seves famílies i altres veïns i veïnes de Torre Baró.**

Per a Fernàndez, aquest projecte és un exemple del que ell anomena '**cristianisme de base**', "**com el que representa Càritas, que es deixa la pell a les perifèries i obre camins de vida compartida.**" "Espais com aquest donen llibertat, acollida i dignitat a vides sotmeses a l'exclusió", diu.

"L'acció comunitària és clau com a eina de transformació social"

David Fernàndez parla durant la festa de primavera del Centre Obert Torre Baró, on posa en relleu la tasca de persones com Manolo Vital, conegut per aconseguir que l'autobús arribés a Torre Baró

El **Centre Obert Torre Baró** vetlla pel desenvolupament educatiu i emocional dels infants i promou el vincle, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. És l'únic espai de trobada que queda al barri on infants, joves, famílies i gent gran hi conviuen en un projecte viu i transformador que el veïnat ha fet seu.

Durant la visita, hi destaca la **importància de l'acció comunitària com a eina de transformació social**: "És fonamental que les entitats impulsin projectes com aquest. Amb xarxes, ningú cau. Allà on hi ha més vincle comunitari, hi ha més possibilitats que la vida sigui habitable, sostenible i, sobretot, vida."

"Com va viure David Fernàndez la festa de primavera del Centre Obert Torre Baró? Descobreix-ho"

Les experiències de Pilar Eyre, Xavier Grasset, Ada Parellada i David Fernàndez donen veu a **una realitat que sovint queda amagada i fan valdre la tasca ingent que Càritas teixeix cada dia** als barris i ciutats de la diòcesi. Cadascun d'ells ha descobert una Càritas que va molt més enllà dels tòpics, que acompanya, transforma i construeix comunitat des de la dignitat i l'amor.

La campanya “Més del que creus”, que continuarà activa els mesos vinents amb més accions, ens recorda que **darrere de cada projecte hi ha persones amb noms i cognoms que lluiten per tirar endavant.**

La iniciativa apel·la a creure en el sentit més ampli: creure en la dignitat de cada persona i en la força de la comunitat; i també en una fe que es concreta en accions. Perquè **quan descobreixes tot el que fa Càritas, també descobreixes que és molt més del que creus.**

**“Més del
que creus”
Col·labora!**

“Sovint ens identifiquen per la roba o els aliments, però no coneixen la resta de projectes que duem a terme. Volem canviar aquesta percepció”

**Entrevista a Cristina Garcia,
secretària general de Càritas Diocesana de Barcelona**

TEXT: ABEL UBACH · FOTOGRAFIES: ERICK NAZARIO

Cristina Garcia Marsà (Barcelona, 1975) és llicenciada en Enginyeria Superior Industrial per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Ha complementat la seva formació amb un postgrau en Direcció General i una especialització en Gestió d'Entitats no Lucratives, entre d'altres. Durant més de deu anys ha treballat en diferents empreses de l'àmbit privat, combinant-ho amb tasques de voluntariat en diferents entitats. A finals de 2016 es va incorporar a Càritas com a Cap de l'Àrea de Serveis Corporatius de Càritas Diocesana de Barcelona. Actualment, n'és la secretària general i forma part de l'equip directiu i el Consell.

Aquest setembre farà dos anys que ets secretària general de Càritas Diocesana de Barcelona. Quina valoració en fas?

Faig una valoració molt positiva d'aquests dos primers anys de mandat. Vam fer un bon relleu amb l'anterior direcció. Tot i que vam voler que fos un relleu de continuïtat, estem en constant actualització per afrontar els reptes a què s'enfronta la societat. Sortosament, disposem d'un molt bon equip de persones voluntàries i contractades que ens permeten enfocar el futur amb seguretat.

Quines són les teves responsabilitats com a secretària general?

Treballo conjuntament amb el director i l'equip directiu per acompanyar i impulsar la institució en l'assoliment de les línies estratègiques dels propers anys, sempre amb la nostra missió, visió i valors com a referents. Per a Càritas, és fonamental treballar en xarxa amb altres entitats; per això, una part de la meva responsabilitat és la representació institucional, com ara en els òrgans de govern de Càritas Catalunya i Càritas Española. A més, soc la respon-

sable de l'àrea de comunicació i dono suport a projectes transversals que impliquen diverses àrees de la institució.

Com dius, una de les tasques que tens encomanades és la de coordinar l'àrea de comunicació. Quina importància té la comunicació a Càritas?

Un dels pilars de la missió de Càritas, més enllà del vessant social, és el de la sensibilització i la denúncia profètica de situacions d'injustícia. La comunicació permet donar veu a situacions d'injustícia de persones que sovint són invisibilitza-

“La comunicació permet donar veu a situacions d'injustícia de persones que sovint són invisibilitzades”

des, i d'aquesta manera ajudem a sensibilitzar la ciutadania sobre la pobresa i l'exclusió social.

Ara bé, la comunicació també és important en l'àmbit de la captació, ja que el 80% dels ingressos de Càritas Barcelona provenen de socis i donants. Aquest alt volum de finançament privat ens permet mantenir la nostra autonomia, i per això és essencial estar en contacte permanent amb aquelles persones que confien en nosaltres. Tanmateix, també treballem per arribar a nous públics, que és un dels objectius del pla de comunicació 2025-2028. He d'afegir que mai havia estat tan directament relacionada amb l'àmbit de la comunicació, i que m'ha sorprès gratament la feina i el dinamisme d'aquesta àrea. És un equip format per persones voluntàries i contractades amb

molta iniciativa i creativitat, que constantment està pensant en noves idees per fer arribar el missatge de Càritas a la nostra societat, com és el cas de la campanya “Més del que creus”.

Has dit que heu elaborat un nou pla de comunicació. Quins són els seus objectius?

El pla que hem aprovat aquest 2025 té una durada de quatre anys i té principalment tres grans reptes. D'una banda, arribar a persones que ens coneixen poc o que tenen una idea de Càritas incompleta o esbiaixada. De l'altra, fidelitzar i augmentar el suport d'aquelles persones i entitats que ja col·laboren amb nosaltres. Finalment, millorar el posicionament de la nostra entitat en el conjunt de la societat.

“Amb el nou pla de comunicació, volem arribar a persones que ens coneixen poc o que tenen una idea de Càritas incompleta o esbiaixada”

La campanya “Més del que creus” va en la línia d’arribar a nous públics i canviar la percepció que la ciutadania té sobre Càritas. Creus que la rebuda ha estat bona? Les personalitats que han participat en la campanya s’han sorprès amb els projectes que han visitat?

És una campanya molt potent. Des de Càritas treballem per promoure el desenvolupament de les persones en situació de vulnerabilitat per tal que puguin viure amb plena dignitat. La imatge de l’iceberg transmet molt fidelment el que sovint ens trobem, i és que la ciutadania ens identifica només amb la roba, els aliments o l’atenció directa als més vulnerables, i no coneixen la resta de projectes i serveis que oferim. Volem canviar aquesta percepció.

Amb relació a les personalitats que hem convidat a conèixer els nostres projectes, totes elles s’han sorprès. Són perfils molt diferents, que respecten la identitat de Càritas i comparteixen els nostres valors des d’àmbits molt diferents de la societat.

El 80% dels recursos de Càritas provenen de fons privats. Quin missatge voldries fer arribar al conjunt de persones que diàriament col·laboren amb Càritas?

Vull agrair el suport de totes i cadascuna de les persones que dia rere dia i any rere any ens fan confiança. Sense totes elles, el que fem no seria possible. El fet que 8 de cada 10 euros del nostre pressupost vingui de donatius privats implica que puguem mantenir una autonomia respecte a les subvencions públiques. Això ens permet impulsar i promoure projectes necessaris no coberts, i ser dinàmics a l'hora de redirigir la nostra acció social d'acord amb les necessitats de cada moment i de cada territori.

També voldria fer una crida a les persones que, tot i valorar la nostra tasca, encara no col·laboren amb nosaltres. Les animo a apropar-se a Càritas, a conèixer millor

el que fem i a formar part de la nostra comunitat, ja sigui a través del voluntariat o fent-se socis o donants.

“Acollim, Defensem, Estimem”. Podries explicar breument aquest nou lema que vas presentar a la darrera roda de premsa? Què significa i quins valors transmet?

Aquest missatge també és resultat del nou pla de comunicació. És un missatge clar i potent que ens identifica i ens diferencia respecte d'altres entitats socials.

Acollim. L'acollida és el tret distintiu de l'entitat i l'eix central de

la nostra acció. Acollim i acompanyem la persona amb el seu patiment, les seves necessitats i la seva esperança.

Defensem. Volem que les persones puguin viure amb dignitat i autonomia, i per això és molt important que coneguin els seus drets, els puguin defensar i exercir.

L'Estimem és el que ens identifica a Càritas com a entitat d'Església. Representa l'amor de Déu i de la comunitat cristiana envers totes les persones, i especialment amb les que més pateixen. Aquesta proximitat i estima està present en cadascun dels nostres espais d'acollida i projectes.

“Vull agrair el suport de totes i cadascuna de les persones que dia rere dia i any rere any ens fan confiança. Sense totes elles, res del que fem no seria possible”

en primer pla

Eduard Sala: “La comunitat de Càritas a Mataró és molt potent. És sinònim d’una Església concretada en l’acció local, en fer-ho junts”

El 25 de juny de 2024 es va signar la integració definitiva de Càritas Interparroquial de Mataró i Càritas Diocesana de Barcelona, amb l’objectiu d’afrontar plegades els reptes de futur. **Durant el 2024, Càritas ha donat resposta a més de 2.000 persones que viuen a la ciutat.** El 60% de les llars no disposen d’un habitatge digne, i 6 de cada 10 persones es troben a l’atur. Les xifres ens demostren que la tasca de Càritas continua essent imprescindible a Mataró, i un exemple és la feina que es fa des del centre Sant Pau. Durant el 2024, 169 infants han pogut participar-hi, acompanyant-los en els seus estudis i oferint-los un espai on fer els deures. Alhora, aquests infants han pogut dur a terme activitats lúdiques durant tot l’any, i s’ha treballat per tal que els pares i mares s’impliquessin en la cura i l’acompanyament dels seus fills i filles. **“Si no hi hagués el casal d’estiu, hauria de deixar de treballar per tenir cura dels meus fills. Per a mi, Càritas és molt important, perquè ajuda els nens i nenes a aprendre moltes coses”**, afirmava una de les mares que porta els infants al centre. A la fotografia, dos dels infants que participen en el casal, mostrant orgullosos el codi postal (08304) del seu barri: Rocafonda.

FOTOGRAFIA: MARC ASENSIO

“Les desinformacions intenten deslegitimar la democràcia i la confiança en les institucions”

Entrevista amb Alba Tobella, cofundadora i directora de Verificat

TEXT: ABEL UBACH · FOTOGRAFIES: VERIFICAT, CÀRITAS DIOCESANA DE VALÈNCIA

Alba Tobella, a la redacció de Verificat

Alba Tobella (Eivissa, 1986) és la cap de continguts i responsable de l'activitat de *fact-checking* de Verificat, una associació sense ànim de lucre i l'únic *fact check* (verificador d'informació i dades) a Catalunya. En un moment on la desinformació i les notícies falses estan a l'ordre del dia, intenten ser un mecanisme de defensa contra les mentides i el mal periodisme, mantenint la integritat i la credibilitat de la informació que arriba a la ciutadania.

Quin és el principal perill de la desinformació?

És la pèrdua de l'espai comú de diàleg entre diferents actors de la societat, que és la base de la democràcia. **La desinformació i les mentides intencionades trenquen qualsevol possibilitat de diàleg.** Com per exemple els discursos d'odi, que aprofiten la desinformació per criminalitzar certs col·lectius.

Però la ciutadania tenim temps per informar-nos bé i amb esperit crític?

No és tant un problema de temps. Passem moltes hores davant de pantalles, de temps, sí que en tenim. El problema és que consumim molta informació, opinió, entreteniment, desinformació, tot barrejat. I és aquesta saturació el veritable perill, perquè costa destriar la informació de qualitat. **La ciutadania necessita més alfabetització mediàtica per poder tenir esperit crític.**

La desinformació i les mentides intencionades trenquen qualsevol possibilitat de diàleg

Veus la IA com un aliat o com un perill davant la desinformació?

Sí que és cert que la IA es pot utilitzar per generar desinformació o *fake news* de molta qualitat, però al final s'acaba desemmascarant. El que sí que és perillós és la conversa personalitzada amb una IA, com pot ser un Chat GPT, i sense ningú que verifiqui si la informació que et dona la IA és certa o errònia, perquè la IA també s'equivoca.

Per què creus que les desinformacions com els discursos d'odi es comparteixen i arriben tant?

Compartim més les informacions amb càrrega emotiva, i els discursos d'odi estan plens d'emocions, de ràbia, de por, d'indignació, i això fa que s'activi el mecanisme nostre intern i primitiu de compartir-ho.

Però, aleshores, com es combaten discursos emocionals si la resposta és racional? No s'haurien de jugar les mateixes cartes per ser més efectius en la resposta?

Totalment, això és el que busquem des de fa temps... Del discurs d'odi nosaltres podem combatre la desinformació, la part incorrecta, però certament necessitem altres maneres per combatre els discursos d'odi de forma global. Nosaltres ho fem a partir de cursos, tallers, espais

La conversa personalitzada amb una IA és perillosa. Ningú verifica si la informació que et dona la IA és certa o errònia

de debat, amb il·lustracions, amb una mica d'humor, ho compartim a xarxes, tenim aliances amb mitjans de comunicació, etc.

Per què creus que amb emergències com la de la DANA a València hi va haver tantes mentides fabricades contra institucions i entitats socials?

A la DANA, la diana de les desinformacions van ser les institucions en general, l'Estat i les estructures públiques, i també les entitats socials més consolidades perquè representen l'*statu quo*, la confiança, el sistema de forma general. I la idea darrere d'aquests atacs era molt clara, deslegitimar la democràcia i la confiança en les seves institucions. **S'intentava atacar el sistema i l'estat del benestar.** És el concepte de "només el poble salva el poble" per reforçar la idea que es necessita una revolta popular contra les institucions que consideren corruptes, i sovint s'apel·lava a l'exèrcit per fer el paper de "salvador"...

I quan s'ataca les entitats socials també hi ha de rerefons un discurs xenòfob que explica que només atenen i ajuden gent que ve d'altres països, i no els nascuts aquí.

Creus que les entitats socials durant la DANA van reaccionar bé als atacs rebuts?

Al meu entendre, algunes entitats van respondre poc i va faltar més informació i transparència, i també ser més actius en les respostes. Encara que creguis que davant de mentides i certs discursos que pots considerar absurds no t'has de justificar, sí que ho has de fer perquè si no, aquests discursos calen i acaben impactant. **S'ha de ser més proactiu i no tan reactiu davant la desinformació.** ♦

Voluntària de Càritas en un dels municipis afectats per la DANA

Quan s'ataca les entitats socials també hi ha de rerefons un discurs xenòfob que explica que només atenen i ajuden gent que ve d'altres països

La regularització de persones migrants, el primer pas per a una vida digna

TEXT: MARIA BRAMONA I COLLET, TÈCNICA D'INCIDÈNCIA DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA,
ORIOL NEBOT I NIETO, ADVOCAT DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA ·
FOTOGRAFIES: JORDI JULIÀ, MINGO VENERO

Cardenal Arquebisbe Joan Josep Omella: “No podem tractar els immigrants de manera denigrant. No podem tractar-los com a éssers inferiors. No podem convertir-los en víctimes d'un tracte injust. Cal regular la immigració, però no podem permetre la deshumanització dels immigrants”

Les migracions són una constant de la història de la humanitat. En un món global com el que vivim, aquests desplaçaments s'han intensificat les darreres dècades.

Cada dia, des de Càritas, **veiem com molta gent malgrat viure aquí i voler ser part de la nostra societat, es troba amb un mur que els impedeix viure una vida digna.** La normativa d'estrangeria vigent provoca que milers de persones a l'Estat espanyol es trobin en situació administrativa irregular, una condició que els expulsa de gaudir fins i tot dels drets més bàsics com la sanitat, l'educació o el treball. **La irregularitat administrativa triplica el risc d'exclusió social, segons l'informe FOESSA 2023. A Càritas Barcelona, el 56% de les persones que van ser acompanyades l'any 2024 es trobaven en aquesta situació.**

L'Església, al seu torn, pren partit a favor del reconeixement de la vida de totes les persones vinguin d'on vinguin. Ens convida a viure l'hospitalitat, a obrir-nos a la trobada i l'acollida amb el diferent. **La defensa de la dignitat humana i la fraternitat entre germans ens ha de posar en alerta contra la globalització de la indiferència que ens deshumanitza.** Hem de treballar perquè tota migració pugui ser fruit d'una decisió lliure, construint ponts, teixint vincles i ampliant les vies legals i segures. Davant l'augment de discursos d'odi contra les persones migrants, cal reclamar la responsabilitat dels governants i polítiques públiques que treballin i afavoreixin la convivència.

L'any 2021, després de constatar la falta de protecció d'aquest col·lectiu durant la pandèmia, es va crear una plataforma ciutadana per sol·licitar una regularització extraordinària a través d'una Iniciativa

L'assessoria jurídica de Càritas és una eina essencial per acompanyar les persones migrants que han de dur a terme tràmits sovint feixucs i complexos

Legislativa Popular (ILP). Al llarg d'un any i gràcies al compromís de milers de persones i organitzacions, entre elles Càritas, es van recollir més de 700.000 firmes que van ser presentades al Congrés. Després de molts obstacles, els diputats van acceptar que s'iniciés la tramitació parlamentària a l'abril del 2024. Avui dia, segueixen les negociacions entre els partits polítics, tot i que la falta d'acord dificulta la seva possible aprovació.

La ILP parteix d'una premissa molt concreta: ja són veïns i veïnes dels nostres barris. La iniciativa es fonamenta en el reconeixement a totes les persones de la seva dignitat humana i com a subjectes de drets independentment del seu estatus administratiu. **Voler posar fi a la irregularitat administrativa és voler posar fi també a la precarietat laboral, l'exclusió social i la vulnerabilitat que provoca.** A més a més, permet a l'administració conèixer amb exactitud les persones que viuen en el seu territori per planificar els serveis públics, així com combatre l'economia submergida, amb totes les implicacions

que té en matèria de drets, ingressos tributaris i finançament del sistema de pensions.

Paral·lelament, el dia 20 de maig d'aquest 2025, va entrar en vigor el nou reglament d'estrangeria. Tot i les esperances dipositades en aquest reglament, les deficiències tècniques del text i el marc que segueix establint la llei orgànica d'estrangeria ens duen a una norma continuïsta. Arrossega els mateixos problemes del reglament anterior: falta de vies legals i segures (que provoquen irregularitat) i uns mecanismes de regularització insuficients (que cronifiquen la irregularitat). Fent més necessària que mai l'aprovació de la ILP.

En definitiva, la proposta és ben simple. **Si volem garantir una vida digna a totes les persones cal facilitar l'accés a una autorització de residència i treball a qui no en té.** Això no és cap idea estrafolària, ja s'ha fet abans per governs de diferents colors polítics. Tota societat es mesura per com tracta els més exclosos, és el nostre deure cristià vetllar per la dignitat de totes les persones. 📌

La irregularitat administrativa agreuja l'exclusió social de les persones que Càritas acull i acompanya, ja que impacta en tots els àmbits de la vida. La impossibilitat de treballar amb un contracte les obliga a sobreviure dins el mercat informal, sense estabilitat i amb unes condicions molt dures. A més, impedeix que puguin accedir a un pis amb contracte de lloguer, les aboca a viure en habitacions o al carrer i patir tota mena d'abusos de poder

què hi pots fer tu?

Herències i llegats solidaris

Sabies que, quan ja no hi siguis, pots continuar transformant la vida de moltes persones vulnerables que pateixen pobresa i exclusió social?

Molts dels nostres projectes tenen el seu origen en herències i llegats solidaris **provinents de la generositat i la bondat de persones com tu**. El teu llegat pot ser etern i ajudar els més febles, els descartats per la societat, aquells que no han tingut les mateixes oportunitats que la resta. Amb un simple gest a l'abast de tothom, pots incloure Càritas Diocesana de Barcelona al teu testament i fer que el teu esperit solidari ajudi les persones més necessitades del teu voltant.

Per què hauria d'incloure Càritas al meu testament?

Com tu, més de 600 persones ja han fet un llegat solidari a favor de Càritas.
Quan ens escullen per deixar el seu testament o llegat solidari ho fan...

Per valors

Els teus valors són els nostres. Amb la teva herència o llegat solidari aquests seguiran vius en el temps, i així faràs que les persones més vulnerables tinguin un futur més digne.

Per humanitat

Acompanyem infants, persones grans vulnerables, persones soles, joves sense oportunitats... Per a nosaltres cada ésser humà és únic, i procurem que se sentin estimats i atesos en el seu camí cap a un futur millor.

Per responsabilitat

Les teves darreres voluntats sempre seran respectades. Cuidem amb el màxim rigor i discreció les teves decisions.

Per solidaritat

Moltes vides depenen de tu. Tu pots ser aquest àngel de la guarda que doni suport a les persones que més ho necessiten quan ja no hi siguis.

Per confiança

Càritas Barcelona és una entitat veterana i arrelada al territori. Des del 1944 acollim i acompanyem persones en situació de pobresa i exclusió.

Per eficiència

Som una entitat austera i transparent. Cada euro que rebem el fem servir amb la màxima eficiència per fer el bé i amb totes les garanties.

Un simple gest ho canvia tot

«Després de viure una situació de violència de gènere, et trobes totalment enfonsada. No saps com tirar endavant, tot és fosc. Trobar aquest pis de Càritas ha estat una salvació. El fet de viure en aquesta llar m'està ajudat a aixecar-me. No només ens ofereix autonomia a mi i als meus fills, sinó que com a família ens ha permès evolucionar i guarir les ferides. El suport i l'ajuda de Càritas m'ha permès tornar a confiar en les persones.»

Jackeline

Persona atesa per un recurs residencial de Càritas que prové d'un llegat

Com pots fer un testament solidari?

■ Les teves persones estimades queden protegides. Pots incloure Càritas en el teu testament alhora que designes com a beneficiaris familiars, amics o altres entitats. Qualsevol aportació serà de gran ajuda per a les persones que atenem.

■ És un tràmit senzill i econòmic, i el pots modificar tantes vegades com vulguis.

Un cop hakis pres la decisió, ho has de comunicar al notari en el moment de formalitzar el testament i facilitar-li aquestes dades de Càritas Diocesana de Barcelona:

Entitat: Càritas Diocesana de Barcelona
Domicili: Plaça Nova, 1 – 08002 Barcelona
CIF: R0800314G

Som al teu costat

Sempre tindràs algú a la teva disposició que et resolgui els dubtes. La persona responsable d'herències i llegats de Càritas Diocesana de Barcelona t'acompanyarà, respectant sempre la teva decisió i garantint la màxima confidencialitat i discreció.

Si tens alguna pregunta, t'escoltem:

Elena Martí
931 127 010
llegats@caritas.barcelona

SERVEI D'AJUDA ECONÒMICA

Ajuda per a una mare que lluita sola

Mare jove amb un nadó de nou mesos. No té feina, i s'ha vist obligada a demanar diners a familiars per cobrir despeses bàsiques com el lloguer de l'habitació o l'alimentació. No li agrada dependre de ningú, però tampoc pot treballar les hores que voldria perquè no té amb qui deixar la nena. **Sol·licita 240 € per a la compra d'aliments i bolquers.**

Ref. I670

Una parella gran, resistint amb les mans buides

Parella formada per una dona de 59 anys i un home de 66. Comparteixen pis amb una altra família. Pel que fa als ingressos, no tenen dret a pensió. Ell fa feines puntuals de mudances, i ella fa algunes hores de neteja. Malauradament, el que guanyen és insuficient per viure dignament. **Es demanen 400 € per abonar el lloguer.**

Ref. I671

Dolor a les cames, esperança al cor

Home de 61 anys provinent d'Ucraïna. Es troba en situació de carrer. No té, feina ni ingressos i manifesta patir forts dolors articulars a les cames. Li cal un **tractament per alleugerir el dolor durant els pròxims tres mesos, i té un cost de 90 €.**

Ref. I672

Quan la factura pesa més que la feina

Matrimoni amb un fill de dotze anys. Viuen en un pis de lloguer social de Càritas. Ell es troba a l'atur i ella treballa netejant en dos domicilis. Amb els ingressos poden assumir part del lloguer, però no poden fer front al cost dels subministaments. **Els calen 176 €.**

Ref. I673

Un pis que no era casa, un fill que necessita menjar

Dona jove amb un fill de sis anys. No té feina. Recentment, van entrar en un pis pagant 1.500 €, però ha estat una estafa i ara tenen una ordre de desnonament. Fins que la situació no es resolgui, **necessiten 200 € per garantir l'alimentació.**

Ref. I674

Com col·laborar-hi:

Trucant al telèfon 93 112 70 10
 (Feiners de 9 h a 14 h)

Fent una transferència al compte de CaixaBank:
 ES43 2100 0965 56 0200027605

Enviant un correu electrònic a: atenciodonant@caritas.barcelona

NOTA: Una vegada cobertes les necessitats presentades, i en cas de comptar amb romanent, els donatius sobrants es destinaran a cobrir necessitats d'altres famílies en situacions similars.

Indicar el número de referència al qual voleu que vagi el donatiu.

cuinant amb l'Ada Parellada

RECEPTES D'APROFITAMENT PER CUINAR AMB ELS INFANTS

@adaparellada

Truita d'escarola amb bacallà i romesco

Ingredients

- 4 ous
- Les fulles més verdes de l'escarola
- 200g de bacallà dessalat
- Salsa romesco
- Oli
- Sal

Preparació

En una paella amb un raig d'oli, saltem l'escarola a foc mitjà. Quan comenci a cedir i daurar-se, hi afegim el bacallà a daus. Coem un parell de minuts.

Batem els ous. En una cassola que pugui anar al forn, hi posem un raig d'oli, els ous batuts, l'escarola i el bacallà.

Afegim unes culleradetes de salsa romesco i enforenem a 190°C durant 10 minuts. Servim amb la part picada de la tija de la ceba tendra.

Crestes de verdure

Ingredients

- 8 crestes
- Restes de verdure bullides
- 8 boletes de mozzarella
- 100g de fruita seca
- 150g de salsa de tomàquet
- Oli d'oliva
- Sal
- Un ou per pintar

Preparació

Piquem les verdure i les saltem en una paella amb un raig d'oli i sal durant uns minuts o fins que quedin seques i ben torrades.

Barregem amb salsa de tomàquet i la fruita seca picada.

Omplim les crestes. Hi afegim una bola de mozzarella. Mullem les vores i tanquem les crestes. Premem bé i enrotllem la vora.

Pintem amb ou batut i enforenem durant 20 minuts a 180°C.

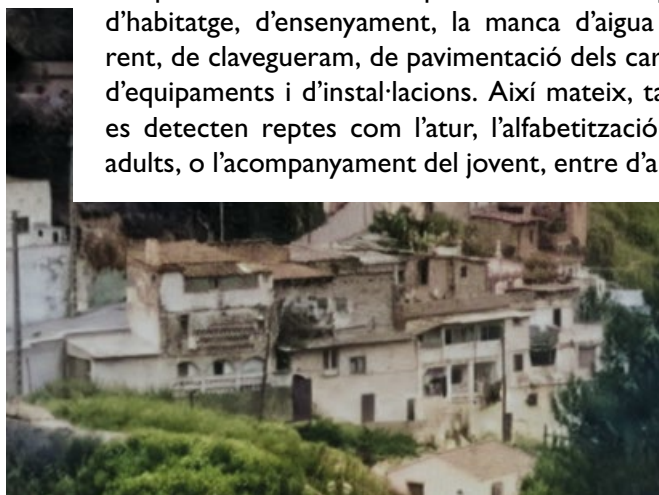
Hi ha relació entre “El 47” i la feina de Càritas a Torre Baró?

TEXT: SCHEHERAZADE BERMEJO · FOTOGRAFIES: ARXIU HISTÒRIC DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA

Podríem dir que sí. Potser no en els fets concrets de la pel·lícula, on Manolo Vital segresta l'autobús 47 per demostrar a l'Ajuntament que el transport públic podia arribar fins a Torre Baró, però sí en la intervenció i aplicació del treball social en els barris de la perifèria de Barcelona.

En aquell context polític, econòmic i social dels anys cinquanta, seixanta i setanta, on moltes persones d'arreu d'Espanya arribaven a Catalunya per guanyar-se la vida, **Càritas Barcelona decideix començar el que s'anomenava desenvolupament o treball comunitari**. Tot i que no va deixar d'acompanyar individualment moltes famílies, sí que adapta la seva forma de fer, aplicant un treball social que identificava les mancances i necessitats comunes dels barris i de les persones que hi vivien, **amb l'objectiu d'ajudar a trobar solucions que beneficiessin tota la comunitat**.

Això ho sabem perquè a l'Arxiu de Càritas s'ha conservat el testimoni documental que ens explica quina era la realitat de barris com el de Torre Baró. Als informes hi observem qüestions que apareixen a la pel·lícula, com són els problemes de transport, d'habitatge, d'ensenyament, la manca d'aigua corrent, de clavegueram, de pavimentació dels carrers, d'equipaments i d'instal·lacions. Així mateix, també es detecten reptes com l'atur, l'alfabetització dels adults, o l'acompanyament del jovent, entre d'altres.

Teresa Casanovas, treballadora social de Càritas durant quaranta anys, explica que l'any 1969 **Càritas comença a participar en projectes socials del barri, com per exemple la Guarderia de la Muntanya**. En aquest projecte, hi assistien uns 70 infants. L'edifici on estava ubicada la Guarderia era molt deficient, quasi una barraca. Per començar les obres de millora d'aquest equipament, es va comptar amb el suport econòmic de Càritas, entre d'altres.

Càritas també va impulsar un curs sobre alimentació infantil, a més d'oferir un assessorament mèdic i pedagògic per part d'especialistes.

El treball social comunitari de Càritas implicava **treballar amb les parròquies i les diferents associacions i entitats per aconseguir millorar la situació social i cultural del barri**. A Torre Baró s'ha continuat treballant amb aquest mètode, i n'és un clar exemple el Centre Obert Torre Baró, que des del 1991 atén infants i joves amb l'objectiu de millorar les seves oportunitats i condicions de vida. **És un projecte que permet construir comunitat i fer xarxa de suport per facilitar el creixement i benestar dels infants i les seves famílies**. La instal·lació dels llums de Nadal, que s'ha dut a terme durant els darrers anys des del Centre Obert, demostra la importància de treballar conjuntament.

Amb relació a la pel·lícula de “El 47”, cal apuntar que durant els primers anys de funcionament del centre, un “bus” conduït per un educador recollia els infants de les diferents escoles de la zona i els portava fins al Centre Obert. Al vespre, el “bus” els tornava a casa. En certa manera, **Càritas també va comptar amb el seu “47”, demostrant que qüestions com el transport i la comunitat sempre han estat essencials per a Torre Baró.** ❤️

Un motor d'esperança

TEXT: MARTA PLUJÀ I CALDERON · FOTOGRAFIA: ERICK NAZARIO

A aquestes alçades d'El Batec ja s'ha dit que infants, adolescents i joves, famílies amb fills i filles i també les persones grans estan al centre de la nostra acció. La nostra tasca és garantir-los unes condicions de vida dignes a tots els nivells: materials i emocionals.

És des d'aquesta base que es treballa amb les diferents branques d'Entitats amb Cor, assumint que **no hi pot haver una vida digna si no hi ha espai físic, material i relacional que ho propiciï.**

Sovint es té la impressió que l'objectiu de posar fi a les injustícies és un encàrrec de governs i entitats socials. Però aquest és un prejudici que s'allunya molt de la realitat. Cadascun de nosaltres, des del seu propi nínxol d'expertesa, fins i tot des del seu fer diari i quotidià té eines per canviar el món, per abocar tota l'esperança en una transformació que alleugi el patiment de moltes persones.

Per això, des d'Entitats amb Cor posem tot el nostre coneixement, il·lusió i creativitat al servei d'assolir aquest propòsit: que les persones amb nom i cognoms que han trucat a la nostra porta buscant ajuda trobin una via segura per sortir-se'n. Les seves necessitats són moltes i diverses, però comparteixen un mateix origen: una situació que les fa patir i afecta les seves vides. Volem canviar-ho. **Volem que puguin recobrar la dignitat vulnerada.**

Tenim molta sort. Disposem d'un grup nombrós de persones voluntàries que s'han sumat a aquesta causa, aportant el seu saber i també els seus contactes per tal de mobilitzar recursos, materials i humans, que ens hi ajudin: **empreses de molts sectors i centres educatius** de tota índole s'han afegit en la defensa de les causes de Càritas. Són la força que ens mou, testimonis significatius que **Càritas és més del que creus i també un motor ple d'esperança.** ☘

La responsabilitat d'una vida digna

TEXT: MARTA PLUJÀ I CALDERON · FOTOGRAFIES: ERICK NAZARI, DANI CODINA

Per canviar el món hem d'aconseguir que els més joves coneguin la vulnerabilitat que els envolta, els hem d'ajudar a mirar la realitat amb ulls crítics i donar-los eines de transformació social.

No és una tasca fàcil, però amb l'esperit de fer el que cadascú bonament pugui, una trentena de voluntàries i voluntaris sota el paraigua d'**Escoles amb Cor-Educació amb Valors** han realitzat prop de 300 xerrades de sensibilització a un bon nombre d'escoles de la diòcesi durant aquest curs que just hem acabat.

Són xerrades que treballen els valors de la institució amb un llenguatge que qualsevol infant o adolescent pugui entendre. S'hi parla de l'amor a l'altre, encara que sigui diferent; del procés d'envelliment i de la riquesa que suposa; de la necessitat de tenir cura del Planeta, la casa comuna; d'ajudar qui ho necessita des de l'altruisme; de persones que viuen en situació vulnerable i de com s'acompanyen des de Càritas. En resum, planten llavors que porten incrustada la promesa d'un món millor sense la certesa que floreixin.

Joves d'Escoles amb Cor participen en la festa de primavera de Càritas. Un espai intergeneracional on grans i joves comparteixen moments d'alegria

En l'àmbit universitari, es busca el mateix resultat, però pensant que són els futurs professionals. Des d'**Universitats amb Cor**, no ens cansem d'explicar que qualsevol pot posar-hi el seu granet de sorra en pro d'una vida digna per a tothom.

Un cop conscients de la realitat, es pot fer una aportació de millora des de cada espai d'expertesa: una proposta de reforma de llei, indicadors d'impacte social, el disseny d'un espai confortable de cura, una campanya de captació de fons... Imaginació i creativitat al servei de qui més ho necessita.

Amb aquest objectiu va néixer el concurs que premia els treballs de final de grau i de màster que tenen un millor contingut social. **L'any passat van rebre un diploma una trentena d'estudiants**

de pràcticament totes les universitats de la diòcesi que acredita que, a més de ser bons professionals, són bones persones.

Distinció honorífica de Càritas entregada a la Facultat de Psicologia de la Universitat de Barcelona

Des d'**Esport, Oci i Cultura amb Cor**, s'intenta aconseguir que les persones que acompanyem –de totes les edats– puguin gaudir d'activitats de lleure positives. No podem obviar les difícils condicions de vida de la gran majoria d'aquestes persones: viuen en deu metres quadrats, sovint amb grans restriccions d'ús dels serveis, amb feines precàries que els impedeix buscar res millor, amb uns ingressos tan magres que no poden ni somiar amb una sortida al cinema o amb una extraescolar per als seus fills i filles.

Final de Curs de "Tennis amb Valors" al Reial Club de Tennis Barcelona

Hi ha molts clubs esportius que ofereixen a infants i adolescents activitats extraescolars i casals d'estiu. Però no és suficient. I els joves? Segurament ho necessiten més, encara.

Facilitar l'accés a l'esport té beneficis en la seva salut, sí, però també els obre una porta a socialitzar de forma sana, a establir vincles relacionals que els ajudaran a desenvolupar-se en un entorn adequat i amb uns valors que els reforcin la resiliència.

Tenir una feina decent és bàsic per construir un futur digne, però moltes persones joves en situació vulnerable no tenen aquesta oportunitat. Des de Càritas les acompanyem amb el projecte **Llankay** perquè puguin aconseguir-la.

No serveix de res formar aquests joves en habilitats laborals si no tenen ocasió d'experimentar-les en un entorn real. Per això, trobades com les que va oferir **Burberry** al grup de nois i noies per visitar les instal·lacions de la botiga del passeig de Gràcia de Barcelona són una pràctica que contribueix a compartir els seus anhels, dificultats i desitjos amb els treballadors i treballadores de la firma, amb els quals els uneix haver viscut un procés migratori. Perquè és quan ens fixem en allò que tenim en comú que podem avançar.

Joves del projecte Llankay comparteixen una jornada amb el personal de Burberry per conèixer la feina que duen a terme

vulnerable sol donar molt bons resultats. Aquest és el cas del bingo organitzat amb personal de **Galderma** –empresa especialitzada en productes de dermatologia– als pisos amb suport per a gent gran que Càritas té al barri de l'**Almeda** de Cornellà de Llobregat pels volts de Nadal.

A més de jugar una bona estona, l'empresa va oferir als residents un bon berenar i molts regals. Ara bé, el millor de tots, poder tornar a riure, recuperar la il·lusió.

Personal de Galderma i persones grans residents als pisos de suport Almeda van gaudir del bingo, fomentant una tarda en companyia

Des d'**Empreses amb Cor** es vetlla perquè les persones que acompanyem tinguin les necessitats materials cobertes, però també la cura emocional. I en això últim, l'experiència de posar en contacte el voluntariat corporatiu amb persones en situació

Des d'Entitats amb Cor no ens cansarem de recordar que la vida digna és un dret, però que implica responsabilitat compartida. Tots estem cridats a posar-hi una mica de llevat.

Voluntariat Corporatiu: Petits gestos, grans canvis

Participar en un voluntariat corporatiu en una entitat social és molt més que donar temps: és acostar-se a realitats invisibles, compartir humanitat i sembrar esperança.

Cada acció, per petita que sembli, pot transformar una vida. I en aquest camí també ens transformem nosaltres: creixem en empatia, en compromís i en valors. Perquè quan unim esforços, podem ser el canvi que el món necessita.

A Càritas hem desenvolupat un **dosier de Voluntariat Corporatiu** a través del qual les empreses poden participar en els nostres projectes plantejant activitats amb les persones treballadores. D'aquesta manera donem a conèixer tot el que fem i les persones voluntàries poden gaudir d'un dia diferent amb una experiència enriquidora.

REALE SEGUROS

"Amb el voluntariat volem aconseguir apropar-nos a una realitat que no coneixem i crear cohesió dins l'equip"

Jordi Rosich, director territorial de Catalunya a Reale Seguros

GALDERMA

"La dinàmica de trobar punts en comú amb els joves migrats va ser reveladora. Ens va acostar molt i ens va ajudar a entendre que no som tan diferents"

Karina López, *global commercial excellence director* a Galderma

T-SYSTEMS

"Un plaer poder col·laborar en aquestes iniciatives. Us hi animo a tots. Fan falta mans, ocupa poc temps i sobretot és enriquidor"

Marta Morales, *sales support* a T-Systems

BRICO DEPÔT

"Hem fomentat la interacció entre diferents departaments de l'empresa. El bricolatge intenta construir, i amb aquesta activitat hem volgut també construir en un altre sentit"

Marta Casas, *executive assistant* a Brico Dépôt

@joseprull

A l'estiu em vaig comprometre amb els nois i els monitors del Casal Sant Pau de Càritas Barcelona a Mataró de visitar el centre. Avui hi he anat per conèixer la feina potent i inspiradora que fan al barri de Rocafonda.

@ElisendaColell

L'informe de @caritasbcn i l'Observatori de l'Habitatge Digne d'@ESADEsocial revela casos colpidors. Un pis on viuen 19 persones amb llits fins i tot a la cuina, o nens que tenen atacs de pànic, problemes de micció o deixen de parlar en viure en aquests llocs.

@caritasbcn

Veïns, veïnes i treballadors del Centre Obert Torre Baró van assistir a la preestrena de la pel·lícula #El47. Alguns dels seus protagonistes són els mateixos veïns i veïnes, que fora la pantalla segueixen lluitant per millorar els serveis del barri des d'espais comunitaris com el que fomentem al Centre Obert Torre Baró.

@bubobarcelona

La mona més mona també és solidària! Es destinaran 5€ de cada Mona Solidària de Bubó venuda a projectes de @caritasbcn que donen suport a infants en risc d'exclusió social. #mésdelquecreus

@edsala62

Salvador Busquets: "1,4 milions de persones es troben actualment en situació d'exclusió social a Catalunya". Trobada de @CaritasCatalunya amb el president @salvadorilla.

@pilareyre

Gracias, amigos de @caritasbcn porque me habéis hecho creer de nuevo, no en Dios (eso lo tengo de fábrica) sino en los seres humanos. ¡Qué gran labor hacéis! ¡Ojalá todo el mundo se diera cuenta!

@Europarl_CAT

La delegació de diputats de la comissió especial sobre la Crisi de l'Habitatge del Parlament Europeu visita @caritasbcn i el seu projecte Llar Betània.

@caritasbcn

Èxit en l'estrena del documental "13 veus, una realitat: el sensellarisme" als @cinemes_girona_bcn. El Voluntariat jove de Càritas Catalunya ha volgut conèixer aquesta realitat, transmetre-la i denunciar-la fent servir el cinema com a eina de transformació social.

Converteix el teu amor en etern

El llegat més important que pots deixar és fer el bé a les persones que no han tingut les mateixes oportunitats que tu.

Aquest serà el teu testimoni, un relat d'amor, perquè l'amor pot ser etern. Porta esperança als qui la necessiten amb un llegat solidari a favor de Càritas.

Deixa la teva herència o llegat solidari a Càritas Diocesana de Barcelona.

Més informació:

93 112 70 10

llegats@caritas.barcelona

